

תמוז תשפ"ו

פרשת
בלק

413

מרכז מורשת
הרמב"ם

Maimonides
Heritage Center

עדות ישדראל אלדד

מה חדש?

החופש הגדול מתחיל! וזו הזדמנות מצוינת להתרועען אחרת השנה הבאה ולזכור כוחות. אפילו נראה לנו שרק אם החופש יהיה מלא אחריות ופועליות גדולה - החופש יהיה מנוצל. אבל האמת היא שאלו חופש דווקא הדברים הקטנים הם אלו שהופכים את החופש למנהל. השחייה בבית, להיות עם האחים ועם החברים. להכין דברים קטנים ביחד. לעשות סיבוב באופניים או להכין בבית קרטיבים. ליצור, ללמוד תחום חדש שדיון לא השתתפו בו ואין לנו אמן לעשות זאת באופן האישי. הדברים הקטנים האלו, המבטאים המעמיקים, המנוחה, הם אלו שיושבים את החופש מנהל ומשמעותי.

מחכים להתרועע שוב!

שמחים שהצטרפת אלינו ומאמינים איתכם להמשיך לקבל את החלונות בבית הספר, במייל edotyladim@gmail.com או בהצטרפות לקבוצת הוואטאפ השקטה בסריקת הקוד.

מה בפרשה?

בלק מלך מואב חושש מפני בני ישראל, ומבקש מב' לעם לקלל אותם. ה' מאפשר לבלעם ללכת בתנאי אחד: "את הדבר אשר אדבר אליך, אתו תעשה".

1

ה' חוסם את בלעם בדרכו באמצעות מלאך. אך רק האתון שלו רואה את המלאך.

2

בלעם כועס על האתון, ולאחר שמכה אותה - פוקח ה' את עיניו.

3

המלאך נגלה גם אל בלעם, ומזכיר לו לומר רק את דבר ה'.

4

בלק מצטרף לבלעם למעמד המיוחל, אך ברגע האמת יוצאות מפיו של בלעם ברכות במקום קללות.

5

סיפורי עדות ועליות

מבוסס על סיפור אמיתי

"ואשא אתכם על כנפי ישרים ואביא אתכם אלי"

תמי מזרחי גדלה בשכונת הדר בחיפה בשנות השישים. היא נקראה על שם סבתה רבתי, שהייתה ידועה בקהילתה בגולה כאישה בעלת חסד ותושייה.

תמי הייתה הבת האמצעית מבין ארבעה אחים ואחיות. ביתם שבמדרון ההר היה צנוע, אך חלונותיו תמיד היו פתוחים אל הים הכחול, והוא היה מלא בצלילי מוזיקה ובריחות של בישולים. בכל קיץ, הייתה המשפחה אורזת מזוודה קטנה ונוסעת ברכבת לבקר את סבא וסבתא, שהיו מראשוני המתישבים בטבריה המתחדשת.

תמי אהבה יותר מכל להקשיב. בבית הסבים בטבריה, מול נוף הכנרת, היא מצאה מקום מפלט קבוע: מרפסת אבן ישנה ומוצללת. שם, ישובה על שרפרף עץ, הייתה מקשיבה לסיפוריו של סבא על ימיה הראשונים של העיר, על הגילגולים השונים שעברה במהלך הדורות ועל העובדה שלאורך השנים גם כאשר היו בגלות - עדיין שמרו כולם על הרצון והכיסופים לחזור לערי הקודש, לארץ הקודש.

הנה, היא זוכה להגשים חלומות של דורות רבים כל כך בעצמה.

הולך בפנים בבאר...

הלכה ומעשה

הלכה למעשה: אסור לכבות אש בשבת. לכן, מותר לעשות זאת רק במקרה שבו יש חשש לפגיעה בחיי אדם. ברוב המקרים ישנה סכנה שהאש תתפשט ותפגע גם באנשים ולא רק ביערות ובבתים ולכן כן מכבים את השריפות אבל אם יש דרך לחסום את האש מבלי לכבות אותה - יש לעשות זאת. בכל מקרה ההחלטה היא כמובן בידי האנשים המוסמכים.

"שמעת על השריפה שהייתה כאן בשבת?" שאל איתן את רועי בזמן שהדליקו את המדורה לקומזיץ. "בוודאי ששמעתי." ענה רועי. "אתה יודע, זה לא כל כך פשוט לכבות שריפה בשבת. מותר לעשות זאת רק אם יש חשש לפיקוח נפש. אם יש אפשרות להרחיק את כל האנשים - אפילו אם ייפגע הרכוש - אסור לכבות את האש".

דלקה שניפלה בשבת, המכבה אותה מפני אבוד ממון - חיב. (כלומר, אדם שכיבה שריפה כדי להציל את הרכוש שלו - חילל שבת). שאין אבוד ממון דוחה שבת אלא אבוד נפשות. לפיכך, יצאו בני אדם כדי שלא ימותו ויניחו האש תלהט ואפלו שורפת כל דירתו כלה:

הלכות שבת יב, ג

חידות וחידודים

מנהגי עדות

בשלושת השבועות שבין י"ז בתמוז לתשעה באב נהגו בג'רבה לומר "תי-קון רחל" בכל יום בחצות היום. בנוסף, אמרו מספר קינות, העוסקות בענייני החורבן. בזמן זה היו יושבים על מחצלות הפרושות על הרצפה וראשי המתפללים רכונים באבלות על החורבן.

גם לכם יש מנהג מיוחד שעובר במשפחה? נשמח לשמוע!

תפזורת מהפרשה

תפזורת שבעת המינים

ב	ל	ק	ח	י	ע	פ	נ
ל	ע	מ	ד	י	נ	נ	ה
ע	ו	ו	ו	ט	ק	ח	ב
מ	ט	א	ר	ט	ל	ס	ע
ו	א	ב	ת	מ	ל	א	כ
ח	ח	ר	ו	ו	ה	ט	א
י	י	כ	ט	ו	נ	י	ט
ע	ע	ה	א	ט	ח	נ	ו

בלק/בלעם / בעור / מואב / מדין / פנחס / אתון / מלאך / קללה / ברכה

מה הקשר?

כתבו כיצד קשור כל אחד מהאיורים הבאים לפרשה

אריה

חרב

ציפור

פיוט השבוע - פיוטים ושירה

אפצחה רינה ותודה / ר' אברהם

אפצחה רינה ותודה אפצלה בגאון ה'
ובתוך קהל ועדה אפצה חסדי ה'

בו לבד אבטח בעודי כי מנתי הוא
וחבלי

ושמו משען בידי ודבריו נר לרגלי
עת אשוהו לנגדי אפצה רישי ומחלי

כל ימותי אעבדה יוצרי האל ה'
ובתוך עם אעמדה ואברה את ה'

רחמי נגדי נתנם אל ועבר על עלומי
צוררי תמו ואינם אבדו מוני וקמי
ומשנאי בהמונם נפלו תחת פעמי
לבשו הכל חרדה צללו עוזבי ה'
אחזה אותם רעדה מפני פחד ה'

מה אדבר וחסדיו גברו מעל שחקיו
לא יבינו כל עבדיו גם נביאיו ואפיקיו
נעלה על כל גדודיו צור משלח ברקיו
נצבה נפשי ועמדה חיש להודות שם ה'
כי מאד חשקה וחמדה לחזות נעם ה'
טוב אלהים האמנה ואשוחח פלאיו
כי בששון הוא מרנה פי ידידיו וקרואיו
אשרי איש לו יקנה הוא אמת קרוב
לקוראיו
זמרי לאל יחידה נא וכל יראי ה'
שוררו שירה חמודה נא וברכו את ה'

להאזנה

לפיוט בנעימה
סרקו את הקוד

